

Як у Леоніда
Кравчука
«Волиняка
переміг
комуняку»

Фото з сайту ukrinform.ua.

с.5

■ Знай наших!

П'яту частину свого життя Богдан Гаврилюк провів серед снігів і льодів.

Волинський полярник повернувся з Антарктиди і йде захищати Україну

Уродженець Луцька Богдан Гаврилюк понад 9 років свого життя провів на найхолоднішому континенті планети. Пан Богдан — інженер-дослідник у радіоастрономічному інституті Національної академії наук України в Харкові. Нещодавно повернувся з 26-ї української експедиції, яку очолював. Нині ж збирається на фронт

Олег КРИШТОФ

Дослідження, які проводить Богдан Гаврилюк на станції «Академік Вернадський» стосуються вивчення електромагнітного поля Землі. Разом із ним працюють біологи та метеорологи. Результати їхньої роботи щонайперше дають змогу спрогнозувати процеси, які відбуваються далі на нашій планеті.

Тут ідеється, зокрема, і про глобальне потепління. Щоправда, нині науковця хвилюють не так кліматичні зміни, як процеси в голові одного божевільного диктатора.

— Звісно, землю потрібно лікувати, але нині маємо значно небезпечніші

загрози, адже є певна вірогідність, що кацапський режим застосує ядерну зброю, — зазначив дослідник.

Вперше в Антарктику волинян потрапив 20 років тому, каже, пам'ятає знайомство з холодним континентом, ніби це було вчора.

— Неймовіра кількість снігу та льоду, абсолютно дика природа... Це все дуже врізалося в душу і серце, — розповідає Богдан Гаврилюк.

Він пояснює, що ця місцевість надзвичайно цікава для науковців, адже там людство мінімально впливає на природу.

Не мають права втрутатися в перебіг

життя на краю землі навіть вчені, ю цим користуються деякі аборигени.

— Символ Антарктиди — пінгвіни. Біля української станції їх мешкає чимало. Найбільше — дженту, є також аделята антарктичні, іноді заходять у гості імператорські пінгвіни. Раніше тут не було цих птахів, а нині поселилася колонія дженту. Вони відчувають себе господарями на цій землі. Свої гнізда із камінців

Крім того, наші полярники часто зустрічають різні види тюленів, а також досліджують кітів, влаштовуючи на них «полювання». Звісно, цих велетенських ссавців ніхто не вбиває. Вчені з допомогою спеціального обладнання — нешкідливих гарпунів із капсурами — вивчають найбільших мешканців планети.

Найближчі ж розумні сусіди українських полярників — дослідники з американської станції «Палмер» та британської «Ротера». З полярниками, які працюють на цих об'єктах, українці реалізовують спільні наукові проекти, обмінюються даними досліджень. Інколи партнери відвідують наших земляків на «Академіку Вернадському». Щоправда, дістатися туди можна тільки морським шляхом і лише в антарктичний літній період, бо зимою (яка наступає саме зараз) навіть криголамами пробитися не можуть.

Тобто декілька місяців у році дослідники повністю відрізані від світу.

Закінчення на с. 12

81-річний ківерчанин
у Нью-Йорку воює
з путіним
і поширює матеріали
volyn.com.ua

с.10

■ Пряма мова

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, президент України, про понеділкову евакуацію 53 важкопоранених військовослужбовців з «Азовсталі», яких доставили до медичного закладу у Новоазовську (територія ОРДО) і потім обмінюють на російських військовополонених:

Хочу підкреслити: українські герої потрібні Україні живими. Це наш принцип. Думаю, що ці слова зrozуміє кожна адекватна людина... Щоб повернути хлопців додому, робота триває, і ця робота потребує делікатності й часу.

Фото з сайту president.gov.ua.

■ Редакційний щоденник

Здуріти можна: якби всі були такі, як московські попи, то війни не було б?

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу редактор відділу політики «Газети Волинь» Василь Уліцький

...Із «БАТЮШОК», ЯКІ ПО ДУХУ ТАК І ЗАЛИШИЛИСЯ АГЕНТАМИ В РЯСАХ

Звісно, здивувало, і неабияк, вище духовенство УПЦ московського патріархату на чолі з митрополитом Онуфрієм, яке замість того, щоб засудити росію та путіна за війну та геноцид українців, відкрито зізналось у прислужництві цьому кремлівському сатані. Тільки вчитайтесь у ці рядки із заяви нещодавнього Синоду Української православної церкви московського патріархату: «Замість єднання народу у прагненні до перемоги та відновлення мирного життя в країні розпається внутрішній, релігійний фронт. Так, групою народних депутатів України через надумані та свідомо неправди звинувачення були подані на розгляд до Верховної Ради України законопроект про заборону діяльності нашої Церкви. З сумом констатуємо, що усі ці факти є наслідком помилкової релігійної політики часів президентства Петра Олексійовича Порошенка та руйнівної ідеології так званої Православної церкви України. Переоконані, що саме така діяльність попредньою влади та ПЦУ і стала одним з природів військового вторгнення в Україну».

Прокремлівська орієнтація московського патріархату і так завжди була очевидною. Але було сподівання, що війна та звірства росіян змінять це. Проте ні. Сталось навіть навпаки. Як на мене, цією заявою ієархи фактично зізнались у колаборанстві. Бо можна логічно продовжити їхню заяву: якби не було української мови, культури, традицій, якби не було самих українців, а всі були такими по-слушними москві, як ми, московські попи, то війни не було б.

Була б. Тільки тоді українці вкотре воювали б у російській армії, допомагаючи її загарбувати чергові землі, як зарахує роблять якісь буряти чи чеченці, завоюючи українські. А так ми хоч б'ємося за свою країну. І, дастъ Бог, коли пожежено ворога, то наступні кілька поколінь українців нарешті захивуть мирно і в розвитку, а не у вічних російських війнах.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається дача (масив «Промінь», перша лінія, ділянка 33). Тел.: (0332) 72-67-70, 066 57 24 066.
- У с. Озеро Луцького району продається приватизована земельна ділянка (0.10 га) під забудову. Тел. 068 19 17 191.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю трактор Т-25 в будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.
- Продам трактор ЮМЗ-6 АКЛ в робочому стані (з документами). Недорого. Тел. 096 80 48 733.

Карикатура із сайту radiosvoboda.org.

Бережи Боже від такого захисту!

...Що з цим робити? Не знаю. Ті конкретні московські агенти в рясах, які наводили російську артилерію на українців, агітували чи якось по-іншому відверто сприяли загарбнику, мають бути покарані згідно з Кримінальним кодексом. Це ясно. А іншим, певно, має дати оцінку сама їхня «паства» — залишатись разом з ними в цій колаборантській організації чи ні.

...ДИСКУСІЯМИ ПРО ПАМ'ЯТНИКИ РОСІЯНАМ В УКРАЇНІ

Перше, що зробили московити, коли встановили лише частковий контроль над багатостражданальним, але нескореним Маріуполем, — поміняли знак з українським його називою на російськомовну. Дуже чітко продемонстрували, що для них є головним. Зруйнували місто і вчинили у ньому найстрашніші злочини просто, щоб не бачити більше букв «і»!

Прокремлівська орієнтація московського патріархату і так завжди була очевидною. Але було сподівання, що війна та звірства росіян змінять це.

А ви запитуєте, «кому заважає пам'ятник Пушкіну, навіщо його скидати?» Не можу не погодитись з думкою історика Вахтанга Кіпіані, що величезна кількість пушкінів та інших горьких і мічурінів стоять в українських містах не тому, що гарні поети та вчені, а тому, що це російські

поети та вчені. Так імперія мітила територію, яку загарбувала. Звісно, не можна забороняти читати Пушкіна чи Достоєвського, про це взагалі не йдеться, — але прибрати усі пам'ятники і вулиці з їхніми іменами, якими москва помітила «ісконнє» землі, треба обов'язково.

Усі. Тотально. Виняток — тільки для таких, як Андрей Сахаров чи Валерія Новодворська, які відкрито, попри небезпеку для свого життя, підтримували українців і наше право на існування. Декомунізація має доповнитись дерусифікацією.

...ЗАЯВОЮ ПРОТИ ФЛЮГЕРІВ У ЗМІ

Українські журналісти та правозахисні організації оприлюднили звернення до Президента і міністра культури та інформаційної політики, в якому закликали відсторонити від участі в «національних» телемарафонах ведучих, які багато років підігрювали ворогу та поширювали кремлівську пропаганду. Йдеться насамперед про Василя Голованова, Тиграна Мартиросяна, Наташу Влащенко, Тетяну Гончарову, Назара Довгого, Володимира Полуєва, Анну Степанець, Анастасію Даугуле, яких ви можете бачити на екранах своїх телевізорів.

Як мовиться у зверненні, ці ведучі просували кремлівські наративи про зовнішнє управління США Україною, «дискримінацію» російської мови, «громадянську війну» на Донбасі, правомірність загарбання росією Криму тощо. «Зараз український медіапростір має шанс очиститись і запустити створення інституту репутації, аби вберегти Україну від повторення історії в майбутньому», — йдеться у зверненні.

допаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою). Тел. 050 37 81 998.
- Куплю червону цеглу (нову, б/в, залишки) або будівлю під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твёрдої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем.

Особисто я думаю, що влада нічого практичного не зробить у відповідь на це звернення. З тої простої причини, що вже зробила, тільки з точністю до навпаки — взяла їх на роботу в національний марафон. Бо саме такі флюгери її і потребні. А патріотичні і державницькі телеканали, як «Прямий», «Еспресо» та «5 канал», які можуть дозволити собі вільнодумство, навпаки — закрили, просто вимкнувши їх з мережі. Боюсь, щоб під прикриттям воєнного часу закривання рота неугодним не стало «трендом», коли «неправильні» ЗМІ різними способами будуть витіснені з інформаційного поля.

Свобода слова — це фундаментальна цінність цивілізованих держав. Це те, що відрізняє Україну від тоталітарної, темної та агресивної росії. І боротьба з пресою та ще й на тлі того, що Україна очікує рішення про надання статусу країни-кандидата для вступу в ЄС — це просто ганебно.

...ДИЯВОЛЬСЬКОМУ ЗАДУМУ МОСКОВІТІВ

Зараз де треба і де не треба ліплять слово геноцид, нівелюючи таким чином його значення. Але парламенти держав, зокрема Литви та Чехії, не просто так визнають дії РФ в Україні геноцидом Українського народу. Це не просто «мода», щоб морально підтримати нашу державу. Це констатація і фіксація факту. Страшного факту, який треба усвідомити. Во всіх жахіття, які несе російська орда, спрямовані на одне — знищенню нашого народу та держави. Не більше і не менше.

Частину, кілька мільйонів, вони збираються вбити, посадити в тюрми чи вивезти в Сибір, і вже це роблять на окупованих територіях, а з іншої частини українців хочуть зробити покірних путь рабів, нових росіян. І усі ці звірства та вбивства, фільтраційні тaborи, викрадення активістів, знищенння всього живого — людей, тварин, землі — на це й спрямоване. Ми для них — не люди. Як свідчати перехоплення СБУ, є випадки, коли навіть матері російських катів вимагають від своїх синічок-загарбників вбивати українських дітей!

На думку абсолютної більшості московитів, Україна та українці мають бути знищені, повинні зникнути. Росіяни скинули усі маски і вже навіть не намагаються приховати своїх справжніх намірів. Путін прямо заявив про «невозможність існування України як государства». В їхньому державному агентстві «Новости» вийшла стаття Тимофея Сергійцева «Что Россия должна сделать с Украиной», де відверто написано, що «перевихувати» українців треба методом вбивств та репресій 25 років — «протягом цілого покоління».

Ця кривава війна, яка забирає наших найкращих синів та дочок, справді найкращих! — навіть не за незалежність. Це війна за те, щоб ми просто залишилися, щоб існували. Тому вибір у нас невеликий — тільки перемога.

Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Куплю корів, биків, коней, лошат (як на годівлю, так і на забій). Тел. 097 76 84 040.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Міклуш Олександр Анатолійович, вважати недійсним.
- Загублену залікову книжку, видану деканатом факультету комп'ютерних та інформаційних технологій Луцького НТУ на ім'я Ховайлло Олександр Юрійович, вважати недійсною.

■ Незагойна рана

Коли після ракетного обстрілу з медикою-добровольцем обірвався зв'язок, все село молилося за її порятунок

Але дива не сталося. Лише через 5 діб вдалося дістати з-під завалів Оксану Горпініч, медика 14-ї бригади, мешканку Нововолинської громади, яка до війни проживала в селищі Благодатне. «Наша Мурашка полетіла на небеса, стала Ангелом», — повідомили її друзі

Роксолана ВІШНЕВИЧ

«Кільки життів, Мурашко, ти врятувала за роки війни... Велике дякую за твою пораду, за твою поміч, ти ніколи нікому не відмовила у допомозі, ти бігла за першим викликом, за першим дзвіночком... Вибач нас за те, що ми не змогли тобі допомогти, що не змогли тебе спастися... Як важко втрачати друзів...» — такими зворушливими словами у фейсбуці першою повідомила про загибель Оксани Горпініч у війні з російським агресором мама участника АТО волонтерка Наталія Волохато.

Пані Оксана прийшла на службу ще 2014 року. «Наша Мурашка» — так полюбовно називали її солдати. Бо й справді, ніби невтомна мураска, була всюди, де чекали на її підтримку. Не злічити тепер тих, кому вона врятувала життя. Зі своїми бійцями з перших днів війни вона була там, де найважче.

Загинула, рятуючи воїнів, під час ракетного обстрілу неподалік Ізюма на Харківщині. З-під завалів Оксану Леонідівну витягнули аж через п'ять днів після загибелі. А ще знадобилося кілька діб, щоб доставити тіло додому.

У свої сорок чотири ця мужня жінка встигла завоювати авторитет і довіру як медик не лише у Заболотцях колишнього Іваничівського району, де раніше працювала, а й у навколоїнських селах та в колективі іваничівських медиків. «Фельдшерка від Бога» — так характеризують Оксану Горпініч усі, хто її знав чи з ким зводили життєві дороги. І коли з'явилася перша звістка про те, що на війні, куди вона пішла добровольцем, їхня медичка пропала безвісти і з нею немає зв'язку, всім селом молилися і просили Бога, аби знайшли її живою. На жаль, не судилося...

А ще вона виховала двох прекрасних доньок — Ірину та Наталію, які подарували їй двох онуків, яким невдовзі буде по три роки.

... Траурний кортеж із загиблою Героїнею прибув у селище пізно вночі, однак земляки зустріли його гідно — з прапорами України та квітами, стоячи на колінах. За збігом обставин хоронили медсестру Оксану Горпініч у День медичної сестри саме в прекрасну пору яскравого травневого буйноцвіття.

Цій гарній, розумній і рішучий жінці ще б жити й жити...

Бракувало слів, аби висловити співчуття близьким та рідним загиблі, у Нововолинського міського голови Бориса Карпуса, старости селища Благодатне Олени Леоненко, головного лікаря Іваничівського

роткий, але яскравий життєвий шлях своєї рятівниці, висловлювали безмежну вдячність й обіцяли, що вічно її пам'ятатимуть. А потім — дорога, встелена квітами аж до кладовища у Благодатному.

«Траурний кортеж із загиблою Героїнею прибув у селище пізно вночі, однак земляки зустріли його гідно — з прапорами України та квітами, стоячи на колінах. За збігом обставин хоронили медсестру Оксану Горпініч у День медичної сестри саме в прекрасну пору яскравого травневого буйноцвіття. **»**

центр ПМСД Романа Киці та багатьох інших, хто прийшов провести жінку-воїна в останню земну дорогу.

Навколошки стоячи, не скупилися на чоловічу сльозу її бойові побратими. З хвилюванням згадували ко-

відспівали безстрашну захисницю волинянку Оксану Горпініч священники ПЦУ у місцевому храмі Винесення Чесних Древ Христа Господнього на чолі з настоятелем Станіславом Галайком. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Андрій СЕМЕНОВИЧ — військовослужбовець із міста Берестечка на Горохівщині;
Сергій ІВАНОВ — старший солдат, житель міста Володимира;
Михайло ЛОПУШИК — військовослужбовець із села Прилісне на Маневиччині;
Іван МОСІЙЧУК — старший солдат із села Старосілля на Маневиччині;
Сергій ТРОХИМОВИЧ — військовослужбовець із міста Нововолинська;
Юрій ЛІЩУК — військовослужбовець із села Старі Кошари Ковельського району;
Олег ЛЮТИНСЬКИЙ — військовослужбовець із села Сереховичі на Старовижівщині;
Богдан БОРТНЮК — військовослужбовець, житель села Смідин на Старовижівщині;
Дмитро КАРПИЧЕВ — військовослужбовець із села Новосілки на Турійщині;
Ігор ДЯЧЕНКО — військовослужбовець, житель міста Луцька;
Сергій ЄРЬОМЕНКО — військовослужбовець із села Видраниця на Ратнівщині;
Ярослав КАШУБА — боєць спецприкор «Світязь» із села Соловичі на Турійщині;
Олександр ЛАПЧУК — боєць із села Соловичі на Турійщині;
Владислав БІГУН — старший солдат, житель села Боголюби Луцького району;
Петро ОСАДЧУК — боєць із села Стобихівка Камінь-Каширського району.

Погляд

Олег КРИШТОФ,
редактор відділу
інтернет-новин
газети «Волинь»

«Останнє повідомлення не прочитане»

Листи із фронту в музеях з'явилися не зразу. Паперу треба було поховати, щоб стати експонатом. Це була інша війна зі схожими людьми і такими ж нелюдами

З вістки з поля бою тепер також приходять. Але нині вони більше не пахнуть. А ще на них буває викарбувана дата смерті, часом — до хвилини... Такого колись не було. А тепер одна галочка біля вашого повідомлення замість двох інколи свідчить, що боєць не встиг його прочитати і цей статус більше ніколи не зміниться.

7 травня

17.27 Мама: Люблю (і три сердечка).
17.28 Мама: За тебе молиться весь світ.

Бог це чинить для своєї слави, Він не підведе.

17.28 Артемко: Це відчувається (смайлік).

8 травня

18.13 Мама: Привіт (статус — непереглянуте).

Це фрагмент останньої розмови захисника Маріуполя Артема Моши зі своєю матір'ю Іриною Єгорченко. Вона сама його показала нам на своїй сторінці у фейсбуці. Ці кілька слів були написані не на охайно складеному в трикутничок аркуші паперу, вони набиралися на якомусь смартфоні: «Самсунг», «Сяомі»... Такі листи не живітють. Колись вони загубляються в мережі... якщо ми їх не збережемо, адже це чи не найважливіші артефакти цієї війни. ■

■ У номер!

Російський диверсант «3 Волині» попросився у список на обмін

Чоловік мав завдання шпигувати в нашій державі, але попався

Софія ГАВРИЛЮК

Слідчі СБУ завершили розслідування справи російського диверсanta, якого затримали в нашій області наприкінці березня. Про це повідомила пресслужба СБУ Волині. Слідчі з'ясували, що громадянин Росії протягом 2014–2015 років воював проти ЗСУ у бандформуваннях так званої ДНР, зокрема поблизу Світодарської дуги, біля Авдіївки, Ясинуватої та Красного Лиману.

Нагадаємо, в березні 2022-го бойовик потрапив на Волинь через українсько-білоруський кордон. За версією слідства, сюди шпигуна відправили для здійснення диверсій. Відомо, що він мав побувати у Львові та Тернополі й очікувати на подальші вказівки російських кураторів. Однак план провалився — його затримала наша контррозвідка. Бойовик визнав свою провину. Також він заявив про бажання отримати на обмін. Тим часом, слідчі уже скерували до суду матеріали кримінального провадження разом із обвинувальним актом. ■

■ Пряма мова

МИКОЛА, позивний Фрост,
який б'ється за Україну
на «Азовсталі»:

Ми стоямо за Україну, за всіх мертвих, живих та ще не народжених, ми стоямо за нашу спільну свободу. Україна — понад усе, Україна — це всі ми, за це ми стоямо і будемо стояти до останнього.

■ На перших ролях

Пройшов «між крапельками» і приніс Незалежність

10 травня після тривалої хвороби на 89-му році помер перший Президент Незалежної України Леонід Кравчук. Він мав довге та бурхливе політичне життя, але на своїх скрижалях історія насамперед закарбувє ім'я Леоніда Макаровича як людини, яка поставила свій підпис під Актом проголошення Незалежності України. Ми підібрали найцікавіші факти із біографії Леоніда Кравчука

Фото із сайту ukrinform.ua.

У червні 2021-го Леоніду Макаровичу зробили операцію на серці, після чого його стан не покращився...

Василь Рогуцький

СІМ'Я

◆ **Леонід Макарович народився 10 січня 1934 року в селі Великий Житин тепер Рівненської області (тоді ці землі входили до складу Польщі).** Метрична книга Михайлівської церкви Житина мала три розділи — про народження (хрещення), церковний шлюб та померлих. Однак волинські дослідники Петро Кравчук та Андрій Кравчук не виявили у ній первого розділу, тобто про народження. «Напевно, у таким способом за радянських часів прибрали відомості про

М. Турченюк і Л. Кравчук за- колядували на Український Червоний Хрест 40 карбованців».

◆ **Батько Леоніда Кравчука Макар не повернувся із фронту, загинув у Білорусі в 1944 році.** За кілька років мати Хима вийшла заміж вдруге. Вона була дуже розумною і побожною жінкою. Не вимовляла букву «р», проте вміла сказати так, щоб в жодному слові її не було! «Мама дуже хворобливо сприймала те, що я атеїст. Вона завжди старалась посадити мене під образами і говорила: «Сядь, там тобі зручніше буде». Я бачив її малень-

Кравчук володіє корпорацією «Нафком Агро», що входить у десятку найбільших землевласників України, орендуючи близько 200 тисяч гектарів сільськогосподарських угідь.

ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

◆ **У серпні 1991 року як Голова Верховної Ради УРСР Леонід Кравчук погодився на ініціативу Народного Руху проголосувати за Акт проголошення Незалежності України, автором якого був Левко Лук'яненко.** 24 серпня 1991-го Кравчук підписав Акт, ставши таким чином Головою Верховної Ради України. Його підтримала частина депутатів із числа націонал-демократів, називаючи його «батьком незалежності».

◆ **Відомими є слова народного депутата України Володимира Філенка, що у відповідальний момент, коли Україна здобувала незалежність, «у Кравчука волиняка переміг комунік».** Втім, за спогадами свідків, ще задовго до серпня він готовувався до проголошення Незалежності. Зокрема, у січні 1991 року на міжнародному форумі в Давосі Голова Верховної Ради Леонід Кравчук попросив про конфіденційну зустріч із тодішнім прем'єр-міністром Польщі Яном-Кшиштофом Белецьким, і, за його спогадами, перше питання політика звучало так: «Чи визнала б Польща незалежність України, якби та її проголосила?».

◆ **7–8 грудня 1991 року в Біловезькій пущі відбулася зустріч лідерів Білорусі — Станіслава Шушкевича, Росії — Бориса Єльцина і Україні —**

— Леоніда Кравчука. Від імені своїх держав вони підписали Біловезьку угоду про припинення існування СРСР. «Це — найголовніший у житті рік, місяць, день і година, коли я підписав розвал СРСР. Це найголовніше, що я зробив. Мені вдалось виконати волю українського народу. Навіть не Кравчук розвалив СРСР, а український народ на референдумі 1 грудня 1991-го. Я виконав волю українського народу — розвалити СРСР, я щасливий, що зробив це», — казав про цю подію Леонід Макарович.

◆ **Леонід Кравчук був першим пострадянським лідером, хто передав владу демократичним шляхом,** — у 1994 році на досркових президентських виборах він програв Леоніду Кучмі.

ЦИТАТИ «ХИТРОГО ЛИСА»:

◆ «Незалежність прийшла в Україну несподівано — прилетів Кравчук і привіз її на тарілочці з блакитною смужечкою».

◆ «Той, хто у 90-ті ізлив із «кравчучкою», нині має свій бізнес, а хто бігав із прaporом, то бігає з ним і досі».

◆ «Маємо те, що маємо» (цим відомим висловом Кравчук оцінював роботу президента Леоніда Кучми. — Ред.).

◆ «Коли я став президентом, моя дружина іздила «Ладою», а в родині не було охорони. Це не те, що тепер: будь-який лакей, що тільки дірвався до влади, іздить із мигалками й реанімаційними машинами. Я завжди кажу: якщо за тобою їде реанімаційна машина, залишайся вдома, на хрена тобі їхати на роботу?!».

КОМЕНТАР

Віталій ПОРТНИКОВ,
журналіст:

«Вибір у нас був не між Кравчуком та Чорноволом. А між Кравчуком та Станіславом Гуренком, останнім першим секретарем ЦК КПУ, противником не лише незалежності, а й перебудови — і дуже сильним номенклатурником. Те, що у боротьбі за владу Кравчук обійшов Гуренка ще перед путчем 1991 року та став безальтернативним лідером номенклатури — не просто успіх Кравчука. Це наше щастя. Завдяки цьому у нас з'явилася держава, яка не стала знову російською колонією — хоча багато хто потім і дуже хотів». ■

■ Пульс тижня

Путін хворий на рак, а в Росії готують переворот

У московій повільно розпочинається рух в напрямку повалення путінського режиму. Це пов'язано, зокрема, із нездовільним станом здоров'я російського диктатора

Василь КІТ

Це не передбачення якогось астролога, як можна було б подумати, а дані української розвідки! Про це принаймні розповів голова військової розвідки України Кирило Буданов. «Єдине, що можу сказати — ми абсолютно підтверджуємо, що він (Володимир Путін. — Ред.) знаходиться не в дуже хорошому психоемоційному та фізіологічному плані. Він дуже хворий. У нього одночасно кілька серйозних захворювань, одне з яких — рак», — наголосив Буданов у спілкуванні з британським журналістом телеканалу Sky.

До того ж, як стверджує голова ГУРМОУ, перемога України у повномасштабній війні призведе до державного перевороту у країні-агресорі. Такі процеси, за словами Буданова, вже розпочалися у кремлі і їх неможливо зупинити.

Головний розвідник країни також спрогнозував, що переломний момент у повномасштабній війні настане в серпні, а до кінця 2022 завершиться більшість активних бойових дій. «В результаті ми відновимо українську владу на всіх наших територіях, які втратили, включаючи Донбас та Крим. Ми знаємо все про нашого ворога. Ми знаємо про їхні плани майже в той момент, коли вони будуться. Ми воюємо з росією вісім років і можемо сказати, що ця широко розрекламована російська міць — це міф. Вона не настільки сильна. Це орда зі зброєю», — заявив він.

Ну, якщо все сказане Будановим — правда, то це дуже оптимістичні для нас новини. Тримаймося! ■

«Був упевнений, що нам каюк»

Олексій Арестович зізнався, що брехав в перші дні війни, адже одразу після повномасштабного вторгнення росії бої тривали прямо біля Офісу Президента у Києві!

Василь КІТ

При цьому всі люди, які розуміються на воєнних питаннях, були впевненні, що керівництво країни не виживе. Такими зізнаннями ошелешив радник керівника Офісу Президента Олексій Арестович у розмові з російським журналістом і правоахисником Марком Фейгіним. «Перші чотири доби я був упевнений на 98%, що нам каюк», — зізнався представник Офісу українського Президента. Фейгін нагадав, що в цей час Арестович виходив в ефір і нічого не розповідав. «А що казати? Доброго дня, нам каюк? Був би моментальний обвал волової складової і кінець всьому, — пояснив свою брехню Арестович. — Я був упевнений, що ми не виживемо. Неможливо вижити, коли тобі кожні п'ять хвилин докладають, що 300, 400, 1200 одиниць скupчення. І коли бої вже в центрі Києва, і доповідають охорона та військові, що 60 бойових сутичок за дві доби було... Я не вірив, що ми виживемо».

Це не вперше, коли Арестович щось прибріхує чи оприлюднює неперевірену інформацію. Але в цьому випадку його мовчання в перші дні війни про реальні настрої та ситуацію навколо Офісу Президента таки було виправданим. Бо люди і без того були шоковані і налякані. Додаткова паніка ніяк би не помогла. ■

РЕКЛАМА

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!

Монтаж та обслуговування.
Тел.: 0663077303,
0961126064.

■ Пульс тижня

Луцьких школярів вербували спецслужби РФ

Учні тинялися поблизу блокпоста і фотографували заборонене

Олена КАЛЕНЮК

Школярів 7-го класу обласного центру Волині вербували до співпраці спецслужбі росії.

Як повідомила СБУ, в Луцьку правоохоронці звернули увагу на трьох підлітків, які постійно вешталися біля одного з блокпостів. Що вони там роблять, школярі пояснили не змогли. Оператори СБУ перевірили телефони дітей та виявили багато знімків Луцького військового аеродрому та ремонтного пункту, а також листування з невідомими російськими абонентами. «Невідомі» розпитували у школярів про ситуацію в регіоні, намагаючись вивідати інформацію про розташування військових об'єктів, військової техніки та озброєння», — повідомляє СБУ. Контррозвідники роз'яснили семикласникам небезпеку такого спілкування. Провели профілактичну бесіду та також із батьками дітей. Правоохоронці радять учителям та батькам постійно обговорювати з дітьми питання інформаційної безпеки в різноманітних інтернет-чатках, онлайн-іграх та соціальних мережах. ■

Цього року місцеві аграрії роблять ставку на ярі зернові

На Волині підрахували, скільки чого уже посіяли

Софія ГАВРИЛЮК

У2022-му аграрії Волині менше сіють технічних культур, основна ставка — на ярі зернові. Статистику оприлюднив голова Волинської ОВА Юрій Погуляйко.

Загалом вони вже завершили посів ранніх ярих зернових, цукрових буряків, ярого ріпаку та соняшнику. Зокрема ярій пшениці засіяно 16,1 тис. га, ячменю — 26 тис. га, вівса — 38,6 тис. га, цукрових буряків — 9 тис. га, ярого ріпаку — 2 тис. га, соняшнику — 36,4 тис. га. Наразі триває посів кукурудзи, сої, овочевих культур та садіння картоплі. Також окрім господарства розпочали сіяти гречку та просо. Під гречку планують відвести 2 тис. га поля, а під просо — 1,1 тис. га.

Відомо, що цього року в області озимих культур посіяно на рівні минулого — 227,9 тис.га. Волинські господарники налаштовані на максимальний результат, тому робота на полях кипить. ■

■ Про це говорять

От ходили ми Луцьком і не знали, що поруч — переможці «Євробачення».

Троє волинян у складі Kalush Orchestra тріумфували на «Євробаченні-2022»

«Перемогли на сцені — переможемо і на полі бою»: цьогорічний міжнародний пісенний конкурс перетворився на потужний всеєвропейський вивів підтримки України у війні

Ірина ПРИХОДЬКО

Уніч на 15 травня в італійському Турині відбувся гранд-фінал «Євробачення-2022». Представник України — гурт Kalush Orchestra — здобув більш ніж впевнену перемогу, отримавши від глядачів та суддів 631 бал. Велика Британія, яка посіла друге місце, значно відстала — 466 очок. І якщо журі поставило наших співаків лише на четверте місце, то голосування глядачів кардинально змінило ситуацію і ракетою винесло Kalush Orchestra на вершину таблиці.

Це була не тільки оцінка української пісні, без сумніву, дуже достойної, але й вияв солідарності з Україною з боку усього Європейського континенту, адже тепер жорстоку війну, яку московія роз'язала, щоб знищити українців, не може ігнорувати ніхто. Що казати, якщо нібито аполітичне «Євробачення» просто виникло росію з конкурсу!

І коротко про найважливіший момент цьогорічного свята пісні. Після свого виступу Kalush Orchestra закликав світ зробити все можливе, щоб врятувати наших захисників, які мужньо б'ються проти рашистів в повному оточенні у Маріуполі. Українські співаки сказали, що пішли на такий крок, незважаючи на можливу дискваліфікацію. Але цього не стало — організатори «Євробачення» одразу ж заявили, що слова

наших виконавців — це не про політику, а про гуманізм. Так воно і є. До речі, бійці з полку «Азов» подякували Kalush Orchestra за звернення. А воно точно не минуло безслідно, бо, наприклад, пошук у Google за запитом «Азовсталь» після заклику Kalush Orchestra зрос у кілька разів! Тобто, про наших мужніх воїнів дізнались ще мільйони людей у світі. Дуже хочеться вірити, що це допоможе усіх їх врятувати...

Хоч і рашисти відреагували, підписавши смертоносні ракети, які запускали на українські території, фразами на кшталт: «Євровидение-2022. Kalush, как вы и просили! На Азовсталь!».

ТИМ ЧАСОМ

Не обійшлося на «Євробаченні» і без гідкої ложки дьогтою. Українське професійне журі не дало жодного бала нашим друзям — Польщі, Литві та Естонії. Невже криваві російські гроші і зрадники знову зробили свою справу? Добре, що репутацію України врятували глядачі, які віддали Польщі 12 балів.

КОМЕНТАРІ

Ігор КОНДРАТЮК, продюсер:

«Утре Україна перемогла! Kalush Orchestra — круто! Перемогли сьогодні на сцені — переможемо завтра агресора і на полі бою!».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України:

«Наша мужність вражає світ, наша музика підкорює Європу! Наступного року Україна прийматиме «Євробачення»! Втре у своїй історії. І вірою — не востаннє. Ми зробимо все, щоб одного дня учасників і гостей «Євробачення» приймав український Маріуполь. Вільний, мирний, відбудований!».

Шарль МІШЕЛЬ, голова Євроради, привітав Kalush Orchestra, використавши рядок із пісні гурту:

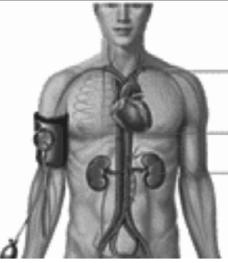
«Ломаними дорогами прийду я завжди до тебе». Зичу Україні провести «Євробачення-2023» у вільній та соборній державі!».

ДО СЛОВА

Приємно, що перемогу Україні у складі Kalush Orchestra принесли троє волинян: Тимофій Музичук, Віталій Дужик, який ще кілька місяців тому грав на сопілці у центрі Луцька, та Ігор Діденчук — учасник «Євробачення-2021» з гуртом Go_A. Усі троє навчалися у викладача Волинського коледжу культури і мистецтв імені Ігоря Стравінського Юрія Євгеновича Фокшея. ■

РЕКЛАМА

ІНФАРКТ. ІНСУЛЬТ.

- турбує високий тиск?
- виникає різкий біль у грудях?
- з'являються проблеми з диханням?
- нудота?
- запаморочення?
- оніміння кінцівок?
- підвищена втомлюваність організму?

Не варто чекати ускладнень.

Телефонуйте та отримайте кваліфіковану консультацію від фахівця (консультація безкоштовна).

(063) 159 16 28, (068) 482 23 04.

Висновок ДСЕЕ України №05-02-03/103075 від 23.12.2018 р. Не є лікарською інструкцією.

ТЗОВ «ВОЛИНЬАГРОПРОДУКТ»
(45201, Волинська область, місто Ківерці, вулиця Тараса Шевченка, 35) оголошує про наміри отримати дозвіл на викиди забруднювальних речовин від стаціонарних джерел пекарні, що розташовані за адресою: 45201, Волинська область, місто Ківерці, вулиця Тараса Шевченка, 20
Діяльність підприємства передбачає виробництво хлібобулочних виробів в асортименті. На території майданчика джерелами утворення забруднювальних речовин є технологічні викиди від обладнання приготовання, вилікання, охолодження та пакування хлібобулочних виробів та лаваша: речовини у вигляді твердих супенсованих частинок, оцтова кислота, акролейн, етиловий спирт, ацетальдегід, вуглецю оксид; процес спалювання природного газу в трьох котлах марки WTO160D, номінальною тепловою потужністю 186 кВт кожен, що експлуатуються для забезпечення технологічних потреб виробництва: діоксид азоту (NO2), вуглецю оксид, парникові гази: метан, діоксид вуглецю, оксид діазоту, НМЛОС; процес спалювання твердого палива (дрова, щепа) в двох котлоагрегатах марки «BRS200 comfort», номінальною тепловою потужністю 220 кВт, обладнаних системою очищення димових газів на базі циклона ЦН-15: діоксид азоту (NO2), речовини у вигляді твердих супенсованих частинок, вуглецю оксид, парникові гази: метан, діоксид вуглецю, оксид діазоту, НМЛОС; процес дезінфекції технологічного обладнання, тари та приміщень пекарні (натрію гідроокис). Відповідно до «Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів», м. Київ, 1996 р., Додаток № 5 («хімізаводи»), нормативна санітарно-захисна зона становить 50 метрів. Концентрації забруднювальних речовин у приземному шарі атмосферного повітря, визначені на основі фактичних та розрахункових потужностей викиду, на межі нормативної санітарно-захисної зони та житловій забудові не перевищують гігієнічні нормативи. Якість атмосферного повітря відповідає граничнодопустимому вмісту забруднювальних речовин, при якому відсутній негативний вплив на здоров'я людини та на стан навколошнього природного середовища. При виникненні аварійних ситуацій ризик беззворотних втрат стосовно навколошнього середовища несутений, із-за незначних об'ємів впливу та дії опозиційними звертається до господарської діяльності вважається допустимим. Із зауваженнями та пропозиціями звертається до Луцькради міжнародній інвестор. (м. Луцьк, вул. Ковельська, 53, тел. 72 80 79), протягом 1 місяця від дня опублікування резюме.

■ Крила, обпалені війною

Під час візиту наших волонтерів у Врублівській ліцею: в центрі — директорка Олена Ярина, крайній справа — волонтер Валерій Курстак.

Фото з архіву Олени Ярини.

За короткий проміжок часу для східнячки Олени Ярини волинянка Наталія Ільницька стала близькою людиною.

Вчителька з Луганщини навчає дітей у... Нововолинську

Директорка Врублівського ліцею Попаснянської територіальної громади Луганщини Олена Ярина — про школу, своїх колег і те, як вони почиваються у різних куточках України, куди закинула їх війна

Алла ЛІСОВА

«НЕ ВІРТЬСЯ, ЩО ТАКЕ КРАСИВЕ МІСТО РАШИСТИ МАЙже ЗРІВНЯЛИ ІЗ ЗЕМЛЕЮ...»

— 17 лютого — день, який став для нас передвіском повномасштабного вторгнення росії. Десь в обідню пору на подвір'я нашої школи прилетів снаряд: вікна й двері були густо посічені осколками. На футбольному полі стадіону утворилася велика вирва, — згадує Олена Валеріївна. — Щастя, що не влучив у приміщення, де якраз навчалися 37 школярів молодших класів і працювали 16 вчителів та техперсонал. Усі моментально вибігли в коридор і лягли долілиць на підлогу. Це була перша «ластівка».

Через кілька днів — 21 лютого — рашисти продемонстрували свої загарбницькі плани вдруге — обстріляли місцевий газопровід, приватні будинки. Але й тоді ще це розцінювали як провокацію й не вірили, що «братья» наважаться реалізувати свій жахливий задум. А 24-го, коли почали бомбити Харків, — здрігнулися. З березня під нищівний вогонь окупантів потрапило й місто Попасна...

Пані Олена говорить, ледь стримуючи сльози. Каже, не віриться, що таке рідне красиве місто рашисти майже зрівняли із землею...

Після 17 лютого ліцей перешов повністю на дистанційне навчання, а з 28 лютого навчальний процес було призупинено. Але директорка щодня до 10 квітня ходила на роботу, доглядала квіти, роздавала гуманітарку місцевим мешканцям. Словом, трималася і, як і інші, сподівалася, що ворог відступить або його відгонять наші. Але коли вже над головою безперешанку почали літати зловісні ракети — вирішила виїхати.

Залишили два будинки, бо на Волинь виївила з дочкою Ольгою, теж вчителькою, і її чоловіком, автомобіль. Живіність роздали односельчанам, які не планували нікуди виїжджати. Тримали з ними постійний зв'язок, але зараз він зовсім втрачений...

«ХОЧ ІДЕ ВІЙНА, АЛЕ ДІТИ ПОВИННІ ВЧИТИСЯ»

Пані Олена — українка, але народилася в Казахстані, куди виїхали на робо-

ту батьки. Там навчалася, вийшла заміж. Коли в 1991 році розвалився СРСР, вирішили переїхати в Україну, де жила родина чоловіка.

Так у 1998 році Олена Валеріївна почала працювати вчителем хімії і біології у Врублівській ЗОШ I—III ступенів. У 2014-му її призначили директоркою.

— Непрості, але цікаві були часи, — розповідає. — Тоді Попасну, а це за кілька кілометрів від нас, 14 разів обстрілювали. Наступні роки були дещо спокійніші. Ми мали можливість писати різні проекти, брати участь у конкурсах, покращуючи матеріально-технічний стан школи. У 2021 році отримали статус ліцею. Словом, виходили на вищий рівень навчального процесу. І тут — клята війна...

Більшість педагогів навчального закладу виїхали хто куди. Але всі переймались тим, що коїтсь на Луганщині, разом з усіма молилися за тих, хто залишився вічна-віч із загарбниками. А потім стали думати, як відновити освітній процес.

Залишили два будинки, бо на Волинь виївила з дочкою Ольгою, теж вчителькою, і її чоловіком, автомобіль. Живіність роздали односельчанам, які не планували нікуди виїжджати.

— 326 квітня ми всі вийшли на зв'язок. Зібрали інформацію, де перебувають наші вчителі й учні. Це — Вінниця, Київ, Тернопіль, Львів та інші куточки України. Почали працювати дистанційно через систему Meet на смартфонах, — іскорки радості промайнули в очах моєї співрозмовниці. — Налагодили чіткий зв'язок із групою наших школярів, які після 17 лютого потрапили на Закарпаття.

Олена Валеріївна тішиться, що встигли замовити всі документи випускникам. Директорка з великою вдячністю розповідає про гостинність, доброзичливість тауважене ставлення до них, переселенців, у Нововолинську. Ім вдалося швидко виришити побутові питання, а також оперативно підготувати всі необхідні документи по ліцею, що дало змогу отримати зарплату їхнім працівникам.

РЕКЛАМА

**ПРОДАЮ
ПІЛОМАТЕРІАЛІ**
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.
Вироби з дерева на замовлення.
Доставка.
**Тел.: 099181332,
0976492371.**

ПП БУРМАКА Н.П.
21, 28 травня і 4 червня
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36;
м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
нц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Пульс тижня

Підробили документи, щоб втекти за кордон

Лучанин і киянин заплатять штраф за те, що намагалися обдурити державу

Софія ГАВРИЛЮК

Чоловіки призовного віку, не маючи законних підстав для звільнення від військового обов'язку, надали прикордонникам власноруч підроблені документи. Усе задля того, щоб виїхати до Польщі в період воєнного стану. 21-річний мешканець Києва показав свідоцтво про повернення в Республіку Вірменія на чуже ім'я, а 39-річний житель Луцька — тимчасове посвідчення військовозобов'язаного. Перетнути кордон ім не вдалося.

Прокурори Любомльського відділу Ковельської окружної прокуратури підтримали публічне обвинувачення у кримінальних провадженнях про підроблення офіційних документів та використання завідомо підробленого документа задля незаконного перетину державного кордону України. Суд визнав обох чоловіків винними й, врахувавши усі обставини, призначив ім покарання у вигляді штрафу. ■

На Волині побував мер Мелітополя, який був у рашистському полоні

Обговорювали можливість залучення представників тамтешнього бізнесу у Луцьк

Олена КАЛЕНЮК

У стінах міської ради обласного центру відбулася незвичайна зустріч. Ігор Поліщук приймав колегу, який пережив полон у рашистів. Мова про міського голову Мелітополя Івана Федорова (на фото). Посадовець приїздив до нас із важливою метою. Разом із представником освітнього сектору та бізнесменами оцінювали майбутню співпрацю з луцькими фахівцями. Зокрема, йшлося про залучення представників бізнесу з Мелітополя до нашого міста, створення нових робочих місць, реалізацію спільних нових грантових проектів, а також взаємодію в освітній сфері.

Іван Федоров, якого вдалося визволити після шестиденного полону у рашистів, відомий своєю патріотичною позицією. Зокрема, після звільнення він прилюдно висловив відчіність усім мелітопольцям за сміливість: «Хочу подякувати кожному, хто, не боячись репресій, відстоював свою позицію, виходив на мітинги... У нас так заведено: відстоювати свої інтереси голосно». ■

Робота дитсадків обласного центру залежить від воєнного стану

Профільна комісія прийняла рішення після того, як оглянула укриття

Олена КАЛЕНЮК

До завершення воєнного стану, 25 травня, дитячі садочки у Луцькій територіальній громаді не працюватимуть. Про це розповів Суспільному директор департаменту освіти міської ради Віталій Бондар. За його словами, комісія, що оглядала укриття в дитсадках Луцька, визнала безпекову ситуацію в закладах неналежною. Бондар зауважив: «Якщо в нас завершиться воєнний стан, почнемо відкривати заклади освіти. Будемо дивитися за кількістю охочих», — пояснив директор департаменту освіти Луцької міської ради.

Усього в Луцькій громаді є 51 комунальний дитсадок. ■

■ Цікавий співрозмовник

81-річний ківерчанин у Нью-Йорку воює з путіним і поширює матеріали volyn.com.ua

Григорій Матвійович Куріца (на фото). Ківерчани і лучани повинні пам'ятати цього активного й енергійного чоловіка. З 1967-го по 1979-й він працював у Ківерцях: спочатку — у школі, а потім у районному відділі освіти. З 1979-го по 1980-й — у школі № 10 міста Луцька, а у 1980—1991 роках — заступником директора НВК, з 1991-го по 1994-й — директором обласного магазину навчальних посібників. Серед освітніх Волинів був досить відомим, бо ще й займався активно громадською роботою, брав участь у танцювальних проектах Луцька. Але тепер він ліне у наш край своїми думками з далекої Америки, переймається долею земляків, активно читає сайт газети «Волинь» — volyn.com.ua, матеріали з якого перепощує, залишає коментарі та вподобайки. І одного разу, побачивши чергову реакцію пана Григорія на нашу статтю, наважилася на листування з ним

Людмила Оліщук

Пригадала, як після восьмирічки в Ківерцях перешла у першу міську школу та увесь 9-й клас була учасницею колективу бальних танців, яким керував Григорій Матвійович. Хоча в попередні роки часто бачилися на районних обласних конкурсах, де без нього ж не обходилося. Здавалося, грації, енергії, вимогливості, якогось неймовірного запалу, відповідальності у нього не було меж. Увесь в русі! Цим і приваблював, і захоплював, навчав юних мистецтва танцю, відточував кожен рух — і вже тоді спробуй схибити на конкурсі, наприклад, у Палаці культури Луцька. Ківерчани завжди мали

«Вдячний газеті «Волинь» за такі щемні вісточки з рідної України».

призерів і показували хороший результат. Тож роль керівників Григорія Куріци і Марії Приймак була дуже важома! Зловила себе на думці, що це ж пройшло аж 50 років від того часу...

«Шановний Григорію Матвійовичу! Дякую за те, що ви читаєте мою сторінку! Дуже вдячна за поширення наших новин із сайту газети «Волинь»... Чи могли б ви висловити свою думку про нинішні події в Україні з огляду на те, що ви зараз так далеко — у США — і Америка допомагає нам. Ківерчанам, волинянам було б приємно знову вас почути...» — так зав'язалося наше листування.

— Слава Україні! — розпочав Григорій Матвійович. — Американці підтримують Україну стільки! Не передати словами те, як ми переживаємо. У Вашингтоні навіть посадили на площі напроти московітського посольства соняшники та волошки як нагадування про Україну. Ми віримо в нашу перемогу! І дуже радіємо згуртуванню всіх, хто живе в Україні та за кордоном. Дякую за пам'ять про мене. Я живу в США з грудня 1994 року. Мені пішов 81-й. Уже 16 літ на пенсії. Мешкає-

мо з дружиною Олександрою в Нью-Йорку на узбережжі Атлантичного океану...

Ві знаєте, мої погляди повністю збігаються з блогом Валерія Цацкіса, який надсилаю вам, бо в ньому — багатство думки і величезний біль. А ще віра у те, що «переможна Україна відбудеться та стане ще кращою».

— Вочевидь, людям такого поважного віку непросто прощатися з тим, що було у минулому, що цінували, на чому виховувалися, чим жили й у чому вірили? — запитую.

— Але події в Україні змушують це зробити. Величезною для світу є нинішня місія України, тож усі попередні ідеали безповоротно йдуть у небуття. Адже той звір, що познущався й убив маленьку дівчинку, однією знищив і мою душу... Вірю в перемогу України! Впевнений: ця війна, на жаль, ціною невимовних жертв, руйнувань і спустошень змінить увесь світ і змусить багатьох переосмислити моральні принципи. Переїждіаний, що праця і волинських журналістів розкриває усю правду про агресора, бо, читаючи вас, ми дізнаємося про все оперативно й змістовоно. ■

ПРОДАМ КІЛЬЦЯ ЗАЛІЗОБЕТОННІ І КРИШКИ З ЛЮКАМИ

(для облаштування ям, септиків, каналізації):

2, 2 м (кільце, кришка) — 2600 грн/шт.
1, 7 м (кільце, кришка) — 1750 грн/шт.
1, 2 м (кільце, кришка) — 1000 грн/шт.

ТЕЛ. 050 67 42 465.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

17 травня минуло 10 років, як відійшла у Вічність наша мама, бабуся, прабабуся
Ірина Олексandrівна ГРИЦЮК.

Життя її було нелегким, непростим, але Бог дав їй велике терпіння, працьовитість, наполегливість, відданість, доброту, мудрість і багато світлих, теплих днів та успіхів, визнання, повагу від людей, любов від рідних.

Вічна пам'ять!

Із сумом та скорботою
дочки, зять,
внуки і правнуки.

Блоки від виробника

СТИНОВИЙ БЛОК

ПЕРЕСТИНОЧНИЙ БЛОК

20x10x40
20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96

067 116-11-44

ІНКУБАТОРІЙ РЕАЛІЗОВУЄ

добові та підрошені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легард, лінда);
- індичата БІГБ.

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВІДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, горуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщен, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

Тел.: 067 3629532, 066 4087776 (Людмила), 0678166915, 0664081404 (Інна), 0671196313, 0996278855 (Світлана), 0676348334, 0504887771 (Наталя), 0678098856 (Валентина).

МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

Лікування без операції гіперплазії і аденою передміхурової залози, каміння в нирках, жовчному і сечовому міхурах
БЕЗ БОЛЮ, ПРОКОЛУ, ЛАЗЕРА, КРОВІ

Німецькою фірмою vvl GmbH розроблено фізіотерапевтичне обладнання для пацієнтів, яким навіть малотравматична операція небажана.

Проводиться значне зменшення обсягів простати при накладенні 6 акустичних частот для розсмоктування, наприклад обсяг падає від 60 до 35 см³.

Розсмоктується аденою, камені в нирках, жовчному міхуру.

На наступний день пацієнт мочиться вже

не 5-6, а 1-2 рази.

Хворому призначається оригінальний натуропатичний комплекс.

Протипоказання — наявність онкології.

ТІЛЬКИ З ГАРАНТІЄЮ І БЕЗ РЕЦИДИВІВ

Консультація 400 грн.

Гарвард Медікал, КІЇВ

harvardmedical.com.ua

Луцьк, готель «Профспілковий»,

прост. Відродження, 24.

Вартість і запис за тел. 063-643-3094,

ЗНИЖКА 50%,

для переселенців та військових

знижка 70%

ТІЛЬКИ 1 ДЕНЬ

22 ТРАВНЯ о 8.00.

■ Я так думаю!

«ПРОЩАННЯ-2022»

Здравствуйте, уважаемые друзья. Сего дняшний пост будет грустно-прощальным. В нём я буду прощаться со всеми своими идеалами, с детством, отрочеством, юностью

Валерій ЦАЦКІС, ізраїльський поет (подаємо мовою оригіналу)

да не смотрю телевизор, только футбол. Так вот пару дней назад я включил телевизор и, пока переключал на пульте кнопки, попал на канал «Культура». Там показывали старую запись концерта детского хора Попова.

На сцене стояли симпатичные дети, а в зале сидели очень милые, добрые, весёлые зрители. И вдруг меня обожгла мысль, что это те самые люди, которые теперь в количестве 80% поддерживают мракобесный режим, которые требуют убийства и уничтожения ни в чём не повинных людей. Я больше никогда не буду смотреть ничего из того, что являлось частью моей жизни, потому что тот изверг, который изнасиловал, растирзгал и расстрелял маленькую девочку, он одновременно изнасиловал, растирзгал и расстрелял мою Душу!

В этом эссе я прощаюсь с любимой мною Москвой, потому что я больше не поеду смотреть на красоту улиц и проспектов, не по-

К Тот изверг, который изнасиловал, растирзгал и расстрелял маленькую девочку в Украине, он одновременно изнасиловал, растирзгал и расстрелял мою Душу!

иду в Большой театр, потому что на месте красивого архитектурного фасада я вижу разбомблённый Мариупольский театр, потому что из каждого арбатского дворика выглядывают замученные и расстрелянные мёртвые тела Бучи.

Я прощаюсь с благородным разведчиком Штирлицем из «Семнадцати мгновений весны», я прощаюсь с любимым Гоцманом из «Ликвидации», которого некогда любил Машков «убил» на моих глазах, я прощаюсь со всем, что когда-то ценил.

Небольшое отступление.

На каждой войне есть символы, даты, числа, города, события.

Во Второй мировой войне такие были Бабий Яр, Хатынь, Освенцим, Сталинград.

В войне, которую Россия развязала против Украины, такими очень страшными символами являются города Мариуполь и Буча!

К сожалению, боюсь, что со временем откроются еще более кровавые преступления российских солдат, но это уже войдет в летопись: Мариуполь и Буча!

Ремарка. Я вообще никог-

■ Увага, вікторина!

**«Мені теж хочеться
вдарити по путіну
гранатобузом...»**

«Нехай швидше він, чортяка, перекинеться там у своєму бункері!... Коли отримуєш такі листи, як від минулорічної тріумфаторки нашого конкурсу «Гарбуз із секретом» Віта Бобко із села Затурці Володимир-Волинського району, радієш, що газетне слово запало у патріотичне серце і воно готове до бою з окупантами

Грицько ГАРБУЗ

A на сторінках наших газет — «Волині» і «Цікавої» — ми б'ємо ворога за допомогою конкурсу інтелектуалів, переможці якого заробляють кошти для Збройних сил України. Для цього треба відгадати загадку від журналістів. На зразок цієї, відповідь на яку сьогодні маємо оголосити:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-5»

Ласо, забрало, телефон, коні, велосипед... Ці речі не раз згадуються в цьому всесвітньо відомому творі, головний герой якого носить прізвисько, що нагадує нам твір Івана Карпенка-Карого. А народився він у краї, який у називному відмінку однини можна скласти за допомогою такого алгоритму: н(2), и(1), у(1), о(1), т(2), к(3), е(1).

А ще в цьому творі — перший машині часу в літературі — згадується вид спорту, який мав замінити жорстокі баталії — тодішню моду. Він дуже популярний і нині в країні, яка є нашим великим другом. Але не в Україні.

Що за назву спорту ми заховали в гранатобузі?

А тепер знову зачуємо пані Віті Бобко: «У завданні йдеться про роман американського письменника Марка Твена «Янкі з Коннектикуту при дворі короля Артура» (1889). Це був один із перших описів подорожі у часі в літературі («Машину часу» Герберта Уелса вийшла через 6 років. — Ред.). Автор створив сатиру на лицарські романи про Середньовіччя. У творі Хазяїн (прізвисько головного героя) лицарські бої замінив грою у БЕЙСБОЛ (захований в гранатобузі).

На сторінках наших газет — «Волині» і «Цікавої» — ми б'ємо ворога за допомогою конкурсу інтелектуалів, переможці якого заробляють кошти для Збройних сил України.

Лист коротенький, бо ще не можу прийти до тями від пущинських дій, але в нас обов'язково все буде добре, все буде Україна, буде ПЕРЕМОГА!!! Слава ЗСУ!!!».

Слава! І великий респект Віті Бобко із волинських Затурців, а також Анатолію Скальту з міста Жмеринка Вінницької області, які обое стали переможцями цього тижня, впоравшись із завданням.

До речі, пан Анатолій і пані Віта («картопельку вашу» із туру № 2 врахували і додали 100 гривень) уже заробили кожен по 400 гривень для Збройних сил України! Супер!

І ви також можете стати інтелектуальним волонтером, для цього треба розгадати нинішнє завдання.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-7»

Якщо ви дізнаєтесь, на який поверх найчастіше їздить ліфт у 12-поверховому готелі «Лучеськ», додаєте до цієї цифри 42, а потім помножите на 5, отримаєте травневий «заробіток» країни-творчого конкурента України, в яку тірк їздив Грицько Гарбуз.

Назву якої країни ми заховали в гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 29 травня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братимемо участь у щотижневому жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 — від «Волині-нової» і 100 — від «Цікавої» газети на вихідні), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть російським окупантам! ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор
і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Газета Волинь».
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
засновник: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Реклами не публікуються як не рецензуються. Редакція може не публікувати думку авторів. Публікації засновані на діловому та художньому підході. Всі публікації засновані на законі «Про інтернет-сторінки, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Глагодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламизованих матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальністю не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної матеріалі, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завадити шкоди виданню.

■ Пальчики оближеш!

**Пишна пані чепуриться — одягла
сорочок триста**

Фото із сайту ivetta.ua.

Молода капуста багата
на рослинний білок, клітковину, нікотинову кислоту, вітаміни А, В, С, Р, наявний у ній вітамін К сприяє нормалізації обміну речовин. Овоч майже не містить сахарози та крохмалю, тож є ідеальним продуктом для тих, хто дотримується дієти, а також для діабетиків. Саме в розпалі сезон молодої капусти, а значить, є можливість на обід або вечерю, для рідних чи гостей, у будень і на свято готувати прості, але апетитні страви!

КАПУСТЯНИЙ САЛАТ
ІЗ ГОРІШКАМИ

Інгредієнти: невелика головка молодої капусти, 1 болгарський перець, 200 г помідорів чері, 50 г кедрових (або інших) горішків, пів лимона, 1 ч. ложка горічи, 2 ст. ложки оливкової олії, сіль та чорний мелений перець за смаком, 1 ст. ложка води.

Приготування. У міру гострення закуска із незвичайним поєданням смаків молодих овочів і кедрових горішків смакуватиме із будь-якими м'ясними стравами та гарнірами. Капусту нашаткувати. Болгарський перець очистити від насіння і покраяти тонкими півкільцями. Помідори порозрізати на половинки. Для заправки змішати оливкову олію, горічи, сіль, перець, лимонний сік, воду і ретельно перемішати. Зиспати у салатницю всі інгредієнти, заправити салат, перемішати і притрусити кедровими горішками.

КАПУСТЯНІ КОНВЕРТИКИ
ІЗ СИРОМ

Інгредієнти: капустяне листя, 200 г адигейського сиру, 200 мл сметани, 3 ст. л. борошна, 1 ч. л. солі, спеції: по 1/2 ч. ложки меленого чорного перцю, куркуми, манка (або панірувальні сухари).

Приготування. Капустяне листя акуратно відокремити від качана і проварити в киплячій підсоленій воді кілька хвилин до м'якості. Капуста не повинна бути перевареною, але листки мають добре згинатися. Зрізати з них ущільнення. Сир покраяти прямоутними скибочками (якщо ви не замінили адигейський на інший вид, то його можна підсмажити з двох боків до рум'яної скоринки). Змішати сметану, борошно, сіль і спеції для кляру. В капустяний листок покласти шматочок сиру і згорнути конвертиком. Обвалити його в борошні, потім у клярі, а тоді в манці (чи сухарях). Смажити в невеликій кількості олії з обох боків. Страву можна подавати зі сметаною.

«ЗОЛОТИСТІ ВЕСНЯНКИ»

Інгредієнти: 1/2 середньої капустини, 1 огірок, 200 г консервованої кукурудзи, пучок кропу, 1,5 ст. л. оцту, 3 ст. л. оливкової олії, зелена цибуля, сіль та перець до смаку.

Приготування. Цей салат має фантастичний смак завдяки поєданню соковитої капусти, хрустких горішків і солодкої кукурудзи. Він надзвичайно прости у приготуванні, ароматний і багатий вітамінами. Капусту наріжте дуже тонко, зиспіте в миску, додайте сіль та перець і перемініть руками. Огірок покрайте півскибочками, кріп та цибулю дрібно посічіть. Додайте ці інгредієнти, а також кукурудзу до капусти, вливіте оцет, посмажіть олією і добре перемішайте.

До речі. Цю страву можна видозмінювати залежно від уподобань та наявності продуктів. Ось кілька чудових ідей, які допоможуть вам щоразу готувати нову закуску:

- додайте тонкі скибочки помідорів або нарізаний кубиками перець;
- використайте горошок замість кукурудзи;
- додайте салат потертимою морквою чи яблуками, нарізаними кубиками;
- додайте невеликі шматочки вареної або печеної курятини.

САЛАТ «СВІЖІСТЬ»

Інгредієнти: 150 г капусти, 50 г молодого шпинату, 1 огірок, 100 мл грецького нежирного йогурту, сіль за смаком.

Приготування. Молоду капусту нашаткувати, посолити і розім'яти руками. Додати дрібно нарізаний шпинат, покраїний соломкою огірок і заправити йогуртом. До цього салату досить запекти індичку або курочку — і смачний обід готовий!

«ТАК ПРОСТО!»

Інгредієнти: 150 г капусти, 2-3 гілочки кропу, 1 ч. л. лимонного соєу, 1 ч. л. цукру, 1 ч. л. оливкової олії, сіль за смаком.

Приготування. Молоду капусту нашаткувати, посолити і розім'яти. Викласти на тарілку, додати кропу і перемішати. Можливо, муки знадобиться трохи більше, але тісто не повинно бути надто густим. У сковорідці розігріти олію, ложкою викладати капустяну масу, трохи притиснути і смажити на середньому вогні до рум'яної скоринки з кожного боку.

Викласти ще гарячі оладки на тарілки, поперчисти свіжомеленим чорним перцем, прикрасити страву гілочкою зелені.

монний сік змішати з цукром та олією, заправити салат.

ФАЛЬШИВИЙ ШНІЦЕЛЬ

Інгредієнти: 1 головка молодої капусти (600–700 г), 2 яйця, 100 г твердого сиру, 100 г волоських горіхів, 4 ст. л. панірувальних сухарів, 100 г олії, чорний мелений перець та сіль до смаку, 2 ст. л. води.

Приготування. Капусту помити, покрасти величими сегментами. Опустити скибки в окріп і, присоливши, варити 2–3 хвилини. Воду злити, капусту остудити. Очищені горіхи трохи підсмажити на сухій сковороді, подрібнити і змішати з панірувальними сухарями. Яйця збити із сіллю, додати 2 ст. ложки води, тертий сир, поперчисти й перемішати. В одну тарілку всипати борошно, в другу — сухарі з горіхами. Кожну скибку капусти обкачати в борошні, вмочити в сирно-яечній кляр, обвалити в суміші горіхів та сухарів. Смажити в розігрітій олії 2–3 хвилини з кожного боку — до утворення золотистої скоринки. Подавати капустяні шніцелі як гарнір до м'яса, риби або як самостійну страву, пріправивши сметанним соусом із зеленню й часником.

КАПУСТЯНІ ОЛАДКИ

Інгредієнти: пів головки молодої капусти, 2 яйця, 2–3 ст. л. борошна, 3–4 ст. л. олії, сіль, чорний перець, спеції, сметана та зелень для подачі.

Приготування. Капусту нашаткувати, посолити і поперчисти, акуратно перемініти і залишити її постійно 3–5 хвилин, щоб розчинилася сіль. Додати до капусти яйця і перемішати виделкою, всипати борошно і ще раз ретельно вимішати. Можливо, муки знадобиться трохи більше, але тісто не повинно бути надто густим. У сковорідці розігріти олію, ложкою викладати капустяну масу, трохи притиснути і смажити на середньому вогні до рум'яної скоринки з кожного боку. Викласти ще гарячі оладки на тарілки, поперчисти свіжомеленим чорним перцем, прикрасити страву гілочкою зелені.

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/я 04830529900002600700803281
КБ ПриватБанк, МФО 305299, ЕДРПОУ 02471695

Друкофективний
Обсяг 3 друк аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС:
30000, 60306, 60305, 86772 (для
ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

■ Знай наших!

Волинський полярник повернувся з Антарктиди і йде захищати Україну

Закінчення. Початок на с. 1

Олег КРИШТОФ

У цей час їм доводиться розраховувати лише на свої сили.

— От, наприклад, зупинилися дизельні генератори — і через 5–10 хвилин всі системи станції вийдуть з ладу й замерзнуть. У такому випадку вижити неможливо. Тому потрібно завжди бути пильним. Одного разу дизель-генератор через сильний шторм «свирубався», але ми були готові й запустили інший, — розповідає Богдан Гаврилюк.

Часто науковці під час роботи відпливають від берега на доволі значну відстань. Тут існує ризик пробити гумовий човен, а ще є імовірність, що зворотний шлях миттєво затягне льодом.

Серед 12 людей, які щороку працюють на станції, обов'язково є лікар. Найчастіше йому доводиться допомагати науковцям, які травмувалися чи отримали обмороження. Трапляється, що медик виридав вченим хворі зуби. Втім, серйозних болючок,кажеволинянин,нащасть, під час експедиції не було, адже усі їх учасники проходять ретельний медогляд.

За словами пана Богдана, інколи медична комісія відсюсі

Послухати про антарктичні пригоди Богдана Гаврилюка в редакцію «Волині» прийшла і народний депутат України Ірина Константевич.

дуже класних фахівців через проблеми зі здоров'ям.

Відповідаючи на запитання, як позначилася багаторічна робота в Антарктиці на його поведінці та звичках, вчений розповів, що навіть в Україні повсякчас прислухається до навколошніх звуків, адже на холодному континенті постійно потрібно контролювати, як працює дизель-генератор. Крім того, каже, що справжній полярник не той, хто не боїться холоду, а той, хто тепло одягається.

А поведінка наших науковців на антарктичній станції — ідеальна з точки зору більшості українських мам:

українських мам: вони всі в шапках, а ще добре харчуються.

Богдан Гаврилюк розповідає, що всі учасники експедиції повністю забезпечені продук-

Гірша ситуація зі свіжими овочами та фруктами, адже їх важко надовго зберегти. Натомість м'ясо і рибу, привезені з дому, тримають у величезній

К Поведінка наших науковців на антарктичній станції — ідеальна з точки зору більшості українських мам: вони всі в шапках, а ще добре харчуються.

тами, з яких кухар готує доволі різноманітні страви. Особливих делікатесів немає. Суп, гречка з котлетою, квашені овочі — звичне меню на «Академіку Вернадському».

холодильній камері.

А от рибалити в Антарктиці дослідникам заборонено. Щоправда, ті зразки риби, які досліджують біологи, вчені іноді відправляють на сковорідку.

Особливо вирізняється суботня вечірня, на яку, за традицією, чоловіки обов'язково вдягають костюми, а жінки — сукні.

Завдяки доступу до інтернету тепер українські полярники мають змогу стежити за подіями на Батьківщині. Хтось слідкує за політикою, а хтось — за новинами футболу, як от пан Богдан — за матчами «Волині» і, коли вдається натрапити на трансляцію з іграми лучан, обов'язково вдягає червоний шалік клубу. Його, як і вишиванку, завжди бере з собою в Антарктиду. А ще спілкуються з рідними. Втім, вісті приходять не завжди хороши.

— Додому хочеться постійно. Інколи щось трапляється з близькими, а ти вплинути на це ніяк не можеш. Це, напевно, найважчий аспект у нашій роботі, — зізнається волинянин.

А віна ж взагалі вибила землю з-під ніг.

— У перші дні не могли нормально працювати, адже наші рідні міста обстрілювали. Довелося змушувати себе виконувати професійні обов'язки і не розкисати, — зазначив очільник експедиції.

Українські полярники записували відеозвернення до колег з інших країн, зокрема і до росіян. Ті ж, за словами Богдана Гаврилюка, заховали голови в пісок. У результаті наші вчені вказали їм напрямок «за російським воєнним кораблем».

Нині український полярник іде захищати рідну землю. Чи повернеться колись на холодний континент, не знає.

— Головне зараз — вигнати з нашої землі путінську орду, — наголошує пан Богдан.

Більше фото і відео — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Завтра зустрінемо разом!

Танкіст із Любешівщини не дозволяє дружині розпалювати грубку нашими газетами

На побачення до своєї Надії Павло їздив трактором.

Внуки для бабусі з дідусем — найперші помічники.

Щоб мати більші шанси виграти тисячу гривень від «Волині», Павло Тарасюк із села Лобна Камінь-Каширського району передплатив одразу чотири видання: «Волинь», «Цікаву газету на вихідні», «Так ніхто не кохав» та «Читанку для всіх». І результат не забарився: нещодавно чоловік отримав від редакції грошовий подарунок*

расюків радо приймало нас у своїй оселі. Павло Сидорович виявився не лише цікавим співрозмовником, а й справжнім фанатом газети «Волинь». Він детально

перечитує кожен номер і жодного із них не викидає. Навіть не дозволяє своїй дружині Надії Іванівні розпалювати піч чи грубку газетами. А якщо раптом виникає

із товаришами якась суперечка на певну тему, то на підтвердження правильності своїх слів приносить друковане видання, яке писало про цю подію. Дружина навіть сердиться, що чоловік витрачає гроші на передплату, мовляв, «повна комора макулатури і замість того, щоб іти

К Павло Тарасюк детально перечитує кожен номер і жодного із них не викидає.

щось робити, сидить і читає свіжу пресу». На що пан Павло лише віджахтується: жінка народжується для життя і роботи, а чоловік — для муки.

А ще Павло Сидорович не хотів позувати на камеру. Каже, що потрібно перевдягнутися після поля, адже його знає багато волинян, які разом із ним служили в Бердичеві у 207-му танковому полку. На допомогу прийшли внуки-двоєннята. Вони вговорили дідуся з бабусею зробити спільне фото для газетної публікації. Одобривши його, Павло Сидорович сказав: «Тоді йдемо до хати, покажу вам, які ми були з Надею колись, і пригощу вас своєю особливою житнівкою. Бо, як казав мій батько, гріх тому, хто не вгостиТЬ».

*Подарунок мається на увазі придбання товару за 0,01 гривні.

Ваша передплата — це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете газету «Волинь» на місяць (30 грн),

щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ: 30000, 60306, 60305, 86772

(для читачів Волинської області), 97847 (для читачів Рівненської області), 61136 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!